Lietas Nr. C15187714

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā, 2014.gada 13.novembrī

Jelgavas tiesa: tiesnese J.Mauliņa
izskatīja rakstveida procesā civillietu AS „NORVIK BANKA" prasību pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

2014. gada 23.jūlijā Jelgavas tiesā saņemta prasītāja AS „NORVIK BANKA" prasība pret atbildētāju /pers. A/ par naudas piedziņu, kurā lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam no līguma izrietošās un neizpildītās maksājuma saistības – pamatparādu 964,32 *euro*, līgumiskos procentus 731,11 *euro* apmērā, likumiskos procentus 27,48 *euro* apmērā un līgumsodu 964,32 *euro*, kopā piedzenot 2 687,23 *euro*; noteikt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus – 6% gadā no piespriestās, bet neizpildītās pamatsummas, kā arī piedzīt visus tiesas izdevumus.

Prasības pieteikums motivēts ar to, ka 2008.gada 12.decembrī, veicot atbildētāja iepriekšējo parāda saistību pārstrukturēšanu, starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts Aizdevuma līgums Nr.PTKR001235 (turpmāk - līgums), saskaņā ar kuru atbildētājam tika piešķirts aizdevums 1 010,72 *euro* (Ls 710,34) apmērā, atbildētāja saistību pilnīgai izpildei pret prasītāju. Saskaņā ar līguma 1.3.punktu gada procentu likme tika noteikta 24%, bet aizdevuma atmaksas termiņš noteikts 2014.gada 15.decembris. Saskaņā ar līguma maksājuma grafiku atbildētājam bija jāveic maksājumi līdz katra mēneša 15. datumam, nodrošinot, lai maksājuma grafikā norādītajos datumos atbildētāja kontā ir pietiekošs naudas daudzums aizdevuma atmaksas veikšanai.

Norāda, ka saskaņā ar līguma 3.1.punktu, par katru līgumā norādītās saistības izpildes kavējuma dienu atbildētājs maksā prasītājam līgumsodu 0,15% apmērā no savlaicīgi nesamaksātās summas, ja nokavējums saistīts ar neiespējamību veikt naudas līdzekļu norakstīšanu no norēķinu konta naudas trūkuma vai citu prasītāja neatkarīgu apstākļu dēļ. Līguma 3.3.punkts nosaka, ka līgumsoda samaksa neatbrīvo atbildētāju no līgumā noteikto saistību izpildes.

Paskaidro, ka atbildētājs nepildīja ar līgumu uzņemtās saistības, jo nenodrošināja, lai maksājumu grafikā norādītajos datumos viņa kontā ir pietiekošs naudas daudzums aizdevuma atmaksas veikšanai. Pēdējais maksājums ir saņemts 2010.gada 26.aprīlī 28,47 *euro* apmērā.

Saskaņā ar līguma 2.3.2.punkta noteikumiem, prasītājam ir tiesības pirms termiņa izbeigt līgumu un pieprasīt no atbildētāja pirms termiņa (desmit dienu laikā no prasītāja rakstveida paziņojuma nosūtīšanas dienas) nodrošināt norēķinu kontā kredīta summu, aprēķināto procentu un līgumsodu summu, ja atbildētājs pārkāpj kādu no līguma noteikumiem.

Līguma 2.2.1.punkts nosaka, ka atbildētājam ir pienākums atmaksāt kredītu un maksāt procentus par kredīta izmantošanu maksājumu grafikā noteiktā kārtībā, nodrošinot nepieciešamo naudas summu norēķinu kontā.

Ar 2014.gada 17.janvāra paziņojumu par līguma pirmstermiņa izbeigšanu un atbilstoši līguma 2.3.2.punktam, atbildētājam tika dots 10 dienu termiņš saistību izpildei, taču atbildētājs saistības neizpildīja, līdz ar to līgums tika izbeigts ar 2014.gada 28.janvāri.

Prasītājs aprēķināja līgumiskos procentus līdz 2014.gada 28.janvārim (līguma uzteikuma datums), savukārt, sākot ar 2014.gada 29.janvāri prasītājs ir tiesīgs aprēķināt un likumiskos procentus, kas aprēķināti no 2014.gada 29.janvāra līdz 2014.gada 15.jūlijam 27,48 *euro*.

Paskaidro, ka atbildētāja no līguma izrietošās un neizpildītās maksājuma saistības ir 2 687,23 *euro*, kas sastāv no: galvenā parāda 964,32 *euro* apmērā; līgumiskajiem procentiem no 2009.gada 15.augusta līdz 2014.gada 28.janvārim 731,11 *euro* apmērā, likumiskajiem procentiem no 2014.gada 29.janvāra līdz 2014.gada 15.jūlijam 27,48 *euro* apmērā, līgumsoda no 2009.gada 15.augusta līdz 2014.gada 28.janvārim 964,32 *euro* apmērā (prasītājs apstādinājis līgumsoda aprēķina pieaugumu, aprēķināmajam līgumsodam sasniedzot neatmaksātā aizdevuma pamatsummas apmēru).

Norāda, ka prasītājs savu interešu aizstāvībai vērsās tiesā ar pieteikumu par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā pret atbildētāju. Ar Jelgavas tiesas Zemesgrāmatu nodaļas 2014.gada 20.februāra lēmumu Nr. 3-12/0168 prasītāja pieteikums tika atstāts bez izskatīšanas.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1589., 1716., 1717.pantu, 1720.panta 2.punktu, 1753., 1756., 1757. pantu, 1759.panta 1.punktu, 1762.panta 1.punktu, 1764.pantu, 1765.panta pirmo daļu, 1811., 1934., 1943.pantu, 1946.panta pirmo daļu.

Tā kā galvenais parāds prasības iesniegšanas dienā nepārsniedz 2 100 *euro*, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{19} panta otro daļu, ierosināta lieta par maza apmēra prasību.

Civilprocesa likuma 250 ^{25}.panta otrā daļa nosaka, ka ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Prasītājam izskaidrotas tiesības lūgt lietas iztiesāšanu tiesas sēdē (lietas 30.lapa). Tiesā nav saņemts prasītāja paziņojums par nepieciešamību iztiesāt lietu tiesas sēde.

Atbildētājam, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} panta prasībām, nosūtīts prasības pieteikums un atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{22} panta prasībām atbildētājam izskaidrotas procesuālās tiesības (lietas 31.lapa).

Oficiālajā izdevumā „Latvijas Vēstnesis" 2014.gada 10.oktobrī publicēts paziņojums /pers.A/(lietas 53.lapa), kurā atbildētājam izskaidrotas procesuālās tiesības, paziņots par lietas izskatīšanu rakstveida procesā, paziņots, ka sprieduma norakstu varēs saņemt no 2014.gada 13.novembra, kas uzskatāms par pilna sprieduma sastādīšanas datumu.

Atbildētājs paskaidrojumus nav iesniedzis, nekādi iesniegumi tiesā nav saņemti, lūgumi nav pieteikti, iebildumi pret prasību nav celti.

Ievērojot to, ka puses nelūdza lietas izskatīšanu tiesas sēdē un tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lieta tiek izskatīta rakstveida procesā, pusēm savlaicīgi paziņojot par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Motīvu daļa

Novērtējot prasības pieteikumā norādītos apstākļus kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesa uzskata, ka prasība par parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1590.pantu katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu.

Starp pusēm 2008.gada 12.decembrī noslēgts Aizdevuma līgums Nr. PTKR001235 (lietas 12.-13.lapa), saskaņā ar kuru prasītājs piešķir aizdevumu atbildētājam saistību pret prasītāju pilnīgai izpildei, kas izriet no 2007.gada 27.marta Patēriņa kredīta līguma Nr. PTK-005018. Aizdevuma atmaksas termiņš – 2014.gada 15.decembris.

Ar atbildētāja /pers. A/ konta izrakstu pierādīts, ka prasītājs, saskaņā ar Aizdevuma līgumu Nr. PTKR001235 izsniedzis atbildētājam aizdevumu Ls 710,34 (1 010,72 *euro*) apmērā (lietas 14., 12.lapa).

Tiesa atzīst, ka 2008.gada 12.decembra Aizdevuma līgums Nr. PTKR001235 noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, neviena no pusēm to nav apstrīdējusi, un līdz ar to tas ir saistošs līgumslēdzējām pusēm.

Saskaņā ar Civillikuma 1934.pantu, ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Saskaņā ar Civillikuma 1943.pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa kā aizņēmies.

Pamatparāda apmērs 964,32 *euro* pierādīts ar lietā esošo aprēķinu (lietas 16., 17., 18.lapa), jo nav apstrīdēts (Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa). Arī Civillikuma 1838.panta izpratnē samaksas pierādījums gulstas uz parādnieku. Atbildētājs samaksu nav pierādījis.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru.

Kā norādīts Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 30.janvāra spriedumā lietā Nr. SKC – 644/2013 ar atkāpšanos no līguma vairs nepastāv līgumisks (juridisks) pamats piemērot bijušā līguma noteikumus par līgumiskajiem procentiem un līgumsodu. Prasītājam bez šaubām ir tiesības saņemt kredīta nedzēsto pamatsummu, kā arī procentus un līgumsodu, kas uzkrājušies līdz līguma izbeigšanas brīdim, un tā kā tas ir kapitāls, kas atrodas pie citas personas – tad no līguma izbeigšanas brīža arī likumiskos procentus saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu likumisks (likumā noteikts). Līgumsods šādā situācijā Civillikumā nav noteikts.

Ar šo spriedumu Senāts atkāpjas no judikatūras un izdara precizējumu, ka līgumiskie procenti un līgumsods gadījumos, kad līdzējs tiesīgi atkāpjas no līguma, ir atlīdzināmi līdz brīdim, kad līgums beidz pastāvēt.

No lietas materiāliem pievienotā 2014.gada 17.janvāra Paziņojuma par līguma pirmstermiņa izbeigšanu (lietas 15.lapa) redzams, ka prasītājs atbilstoši Aizdevuma līguma Nr. PTKR001235 2.3.2. punktam brīdinājis atbildētāju par parādsaistībām, paziņojot, ka gadījumā, ja atbildētājs nenodrošinās parāda summas apmaksu, Aizdevuma līgums Nr. PTKR001235 tiks izbeigts ar 11.dienu pēc paziņojuma nosūtīšanas – 2014.gada 28.janvāri.

Civillikuma 1946.panta pirmā daļa nosaka, ka procenti par aizdevumu dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Saskaņā ar līguma 2.3.2.punkta noteikumiem, prasītājam ir tiesības pirms termiņa izbeigt līgumu un pieprasīt no atbildētāja pirms termiņa (desmit dienu laikā no prasītāja rakstveida paziņojuma nosūtīšanas dienas) nodrošināt norēķinu kontā kredīta summu, aprēķināto procentu un līgumsodu summu, ja atbildētājs pārkāpj kādu no līguma noteikumiem.

Līguma 2.2.1.punkts nosaka, ka atbildētājam ir pienākums atmaksāt kredītu un maksāt procentus par kredīta izmantošanu maksājumu grafikā noteiktā kārtībā, nodrošinot nepieciešamo naudas summu norēķinu kontā.

Prasītājs lūdz piedzīt nesamaksātos līgumiskos procentus 731,11 *euro* apmērā. No lietā esošajiem dokumentiem redzams, ka prasītāja norādīto līgumisko procentu apmēru veido procentu maksājumi no 2009.gada 15.augusta līdz 2014.gada 28.janvārim (lietas 13., 16., 17.lapa).

Civillikuma 1753.pantā noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar tās daudzumu un lietošanas ilgumu.

Civillikuma 1759.panta 2.punktā norādīts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata arī par svešu naudu, nevien tad, kad tās turētājs to lietojis savā labā, bet arī tad, kad viņam pienācies šo naudu noguldīt uz procentiem un viņš to nav darījis.

Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1757.pantu, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Ja tas nav darīts, tad atzīstams, ka klusējot pieņemti likumiskie procenti (1765.p.).

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja nesamaksātos likumiskos nokavējuma procentus par laiku no 2014.gada 29.janvāra līdz 2014.gada 15.jūlijam 27,48 *euro* apmērā.

Tā kā atbildētājs nav veicis pilnīgu piešķirtā kredīta atmaksu, pēc līguma izbeigšanas lietojis prasītāja naudas līdzekļus, pamatparāda apmēru 964,32 *euro* nav apstrīdējis, tad tiesa atzīst prasītāja tiesības saskaņā ar Civillikuma 1753.panta, 1759.panta 2.punkta un 1765.panta nosacījumiem saņemt no /pers. A/ likumiskos aizdevuma lietošanas procentus - 6% gadā par laiku no 2014.gada 29.janvāra līdz 2014.gada 15.jūlijam, prasītāja pieprasītajā 71,76 *euro* apmērā.

Ņemot vērā iepriekš teikto, tiesa atzīst ar lietas materiāliem par pierādītu, ka atbildētāja /pers. A/ prasītājam atdodamā aizdevuma pamatsumma ir 964,32 *euro* un nesamaksātie līgumiskie procenti par aizdevuma izmantošanu no 2009.gada 15.augusta līdz 2014.gada 28.janvārim ir 731,11 *euro*, likumiskie nokavējuma procenti no 2014.gada 29.janvāra līdz 2014.gada 15.jūlijam ir 27,48 *euro* (lietas 16., 17.lapa). Šīs summas piedzenamas no atbildētāja par labu prasītājam, jo aizdevuma lietošana joprojām turpinās, kapitāls nav atdots prasītājam, minētās summas nav apstrīdētas.

2008.gada 12.decembra Aizdevuma līguma Nr. Nr. PTKR001235 noteikumu 3.2.punktā noteikts, ka par termiņā neatmaksātu kredītu un procentiem aizņēmējiem jāmaksā līgumsods 0,5% dienā, ko aprēķina no nesamaksātās summas (lietas 12.lapa).

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja līgumsodu no 2009.gada 15.augusta līdz 2014.gada 28.janvārim samazinātā līdz parāda pamatsummai, 964,32 *euro* apmērā.

Lai gan atbildētājs līgumsoda apmēru nav apstrīdējis, tiesa uzskata, ka līgumsoda piedziņa no atbildētāja ir apmierināma daļēji turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu, līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi.

Saskaņā ar Civillikuma 1717.pantu, līgumsodu var pievienot katram līgumam, un to var noteikt nevien naudā, bet arī citās vērtībās. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas.

Saskaņā ar Civillikuma 1720.pantu, kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Saskaņā ar Civillikuma 1721.pantu, ja kāds izpilda tikai daļu no savas saistības, tad tomēr viņam jāsamaksā viss līgumsods, bet ne tikai samērīga daļa.

Civillikuma izpratnē līgumsods ir saistību tiesību pastiprinājums saistības neizpildīšanas vai pienācīgas neizpildīšanas gadījumā, kas pastiprina konkrētas personas saistību vai nodrošina saistību izpildi un pastāv kā civiltiesisks sods.

Līgumsodam ir sodīšanas un zaudējumu atlīdzināšanas funkcija. Tiesiskajās attiecībās, sakarā ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu, par vispārēju principu tiesībās ir atzīstams soda samērīguma princips.

Tā kā nav likuma, kurš izsaka tiešus norādījumus par to, kādā veidā izlemjams jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu, tad tiesa šī jautājuma risināšanā vadās no Civilprocesa likuma 5. panta piektās daļas un sestās daļas.

Tiesa atzīst, ka jāņem vērā tiesu prakse, kas satur norādi, ka līgumsods nevar kļūt par nepamatotas iedzīvošanās iespēju sakarā ar cita subjekta kļūdām, neizdarību vai pat apzinātu pārkāpumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1811.pantu katra saistības tiesība izbeidzas pati no sevis, kad izpildīta tai atbilstošā parādnieka saistība, t.i. nolīdzinot parādu. Ja saistības tiesības priekšmets ir nauda, tad saistību izpilda ar samaksu.

Saskaņā ar Civillikuma 1657.pantu tiesa var parādnieku atsvabināt no viņam neizdevīgām nokavējuma sekām gadījumos, kad viņu nevar vainot ne uzmanības trūkumā, ne vispār vieglprātībā vai nolaidībā, vai kad izpildīšana nav notikusi nepārvaramas varas dēļ.

No 12.12.2008. Aizdevuma līguma Nr. PTKR001235 (lietas 12.lapa) redzams, ka atbildētājs apņēmies aizdevumu atdot līdz 2014.gada 15.decembrim.

No lietas materiāliem pievienotā līgumsoda aprēķina, veiktiem maksājumiem (lietas 16., 17., 18.lapa) redzams, ka atbildētājs nav veicis aizdevuma atmaksu no 2009.gada 15.augusta, bet pēdējais maksājums saņemts 2010. gada 26.aprīlī 28,44 *euro* apmērā.

No lietas materiāliem pievienotā 2014.gada 17.janvāra Paziņojumu par līguma pirmstermiņa izbeigšanu (lietas 15.lapa) redzams, ka prasītājs atbilstoši Aizdevuma līguma Nr. PTKR001235 2.3.2. punktam brīdinājis atbildētāju par parādsaistībām, paziņojot, ka gadījumā, ja atbildētājs nenodrošinās parāda summas apmaksu, Aizdevuma līgums Nr. PTKR001216 tiks izbeigts ar 11.dienu pēc paziņojuma nosūtīšanas – 2014.gada 28.janvārī.

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst, ka prasītājs bija tiesīgs vērsties tiesā saprātīgā termiņā pie apstākļiem, ka atbildētājs kavējis aizdevuma atmaksu no 2009.gada 15.augusta.

Vērtējot prasījumu par līgumsoda piedziņas pamatotību, tiesa ņem vērā Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2012.gada 6.novembra spriedumā lieta Nr. C15293409 un 2012.gada 29.novembra spriedumā lieta Nr. C15225811 izdarītās atziņas, ka jau divi gadi ir pārāk ilgs laika periods jautājuma izlemšanai par līguma pārtraukšanu. Šāds laika periods neatbilst normālai banku praksei, jo parasti bankas (pie līdzīgiem līguma nosacījumiem par tiesībām vienpusēji atkāpties no līguma) izlemj jautājumu par atkāpšanos no līguma 2-3 mēnešu laikā no brīža, kad aizņēmējs sāka kavēt saistību izpildi. Tiesa pievienojas Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas izdarītajām atziņām, ka šādas aizdevēja rīcības rezultātā radīta situācija, kas ir neizdevīga aizņēmējam, jo gadījumā, ja aizdevējs saprātīgā termiņā būtu izlēmis jautājumu par atkāpšanos no līguma, līgumisko procentu un līgumsods pieaugums būtu mazākā apmērā.

Līdz ar to prasības celšana četrus gadus vēlāk nav atzīstama par saprātīgu termiņu un neattaisno prasītāja novēloto tiesību prasības celšanai tiesā pret atbildētāju, kas ir par pamatu līgumsoda daļējai 482,16 *euro* (50%) apmērā piedziņai no atbildētāja. Savukārt, līgumsods daļā par 482,16 *euro* ir noraidāms kā nepamatots.

Tiesa uzskata, ka līgumsods par laiku no 2014.gada 29.janvāra līdz 2014.gada 15.jūlijam 482,16 *euro* apmērā vērtējams kā samērīgs un taisnīgs Patērētāju tiesību aizsardzības likuma kontekstā, tas piedzenams no atbildētāja prasītāja labā.

Civilprocesa likuma 195. pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas piedziņu, tiesa rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Līdz ar to saskaņā ar Civilprocesa 195.pantu pēc prasītāja lūguma, ir pamats noteikt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos 6% gadā no parāda pamatsummas 964,32 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Prasītājs, iesniedzot prasību, samaksājis valsts nodevu 342,23 *euro* (lietas 9., 10.lapa), samaksājis tiesas izdevumus 23,64 *euro* (lietas 11., 54., 55., 59.lapa).

Tā kā prasījums apmierināts daļēji, no atbildētāja tiesas izdevumi piedzenami proporcionāli: valsts nodeva 280,83 *euro* (kas aprēķināta sekojoši: prasības summa ir 2 687,23 *euro* jeb 100%; apmierinātā prasības summa ir 2 205,07 *euro* (964,32 *euro* +731,11 *euro* + 27,48 *euro* + 482,16 *euro*), kas ir x; x = 2 205,07 x 100/2 687,23 *euro* = 82,06%; 82,06% no 342,23 *euro*)= 280,83 *euro*)); tiesas izdevumi 19,40 *euro* (kas aprēķināta sekojoši 82,06% no 23,64 *euro*), kopā 300,23 *euro*.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa 204. [1] pantu, atbildētājam nosakāms 7 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8. un 97.pantu, tiesa

nosprieda

prasību par parāda piedziņu apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu AS „NORVIK BANKA", vienotais reģistrācijas Nr. 40003072918, parāda

pamatsummu uz 2014.gada 23.jūliju 964,32 *euro*, līgumiskos procentus no 2009.gada 15.augusta līdz 2014.gada 28.janvārim 731,11 *euro*, likumiskos procentus no 2014.gada 29.janvāra līdz 2014.gada 15.jūlijam 27,48 *euro*, līgumsodu no 2009.gada 15.augusta līdz 2014.gada 28.janvārim 482,16 *euro* un tiesas izdevumus 300,23 *euro* ieskaitot tos prasītājam, kontā Nr. LV47LATB00000PATEREUR.

Noraidīt prasību daļā par līgumsoda 482,16 *euro* apmērā piedziņu.

Noteikt AS „NORVIK BANKA", vienotais reģistrācijas Nr. 40003072918, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt 6% (seši procenti) gadā no parāda pamatsummas 964,32 *euro*.

Noteikt termiņu /pers. A/ labprātīgai sprieduma izpildei 7 (septiņu) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesas spriedumu lietas dalībnieki var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Jelgavas tiesā.

Tiesnese J.Mauliņa